

בלילות ההאפלה וכאשר נדלקו האורות

# מועדוני הלילה לא שבתו



**שש נשים** מראה המילחמה בעורף: 6 נשים, 0 גברים. ארבע מהן באו מאוסטרליה ומתארחות אצל אירית (במרכז) וחברתה. הפסנתרן, דויד, לא גוייס, המשיך במועדון שהמה מאורחים, ובעיקר מאורחות, גם בימי ההאפלה.



**החיילים חזרו** במיסעדה מירוחית, מתחת לפיאניבר, התמקמה קבוצת חיילים, המשרתת בסביבה. במועדון, למעלה, ובינתיים, הנשים בבית שומרות על הילדים. מחזיק להם על הנשמה.

**שי לחייל** זוהרת במיוחד היתה ברכה שווארץ, הדוגמנית הבלונדית, לכבוד ידיד חייל, שחזר ולבש מייד חולצה צבעונית. "זה נפלא לחלק איתו את החוויות. אני אוזן קשבת, וזה נותן המון לאלה שחוזרים מהחזית."

חופשה. הנערות, שבאו בקבוצות של חברות, מצאו איתם חיש מהר שפה משותפת.

"רציתי להחליף קצת את האווירה", אומר הסרן, כשהוא מתמוגג מנחת. "אני חושב שזה מקום שמה. אני נשוי, ואשתי בבית. היא צריכה להשיג על הילדים שלנו. אז אני נהנה."



**החיילת** ענת, בתו של מנחם סבידור, המשרתת אצל דובר צה"ל, מתנפשת בחברת כתב חוץ.

הן יפות תמיד — עם או בלי גברים. במועדוני הלילה המהווה אי קטן של אור בים ההאפלה, וגם אחרי שנדלקו האורות בתל-אביב מחדש.

תחילה לא היו גברים כמעט בכלל. רק עיתונאים זרים, שמשכו את המודני בות המסורתיות, וגברים קשישים. עכשיו התחילו לבוא, ראשוני החיילים, אדוות-אדוות. למשל, סרן שימעון (ראה שער אחורי) עם שני חברים, שקיבלו



**העופרת** אסתר עופרים, שהגיעה לפני חודש לכבוד החגים, נשארה כאן והופיעה בפני החיילים, מצאה בפעם הראשונה זמן לארוחה סיניו.

**או עדו** לגברים הצעירים המעטים ששרדו בעורף, החיים הם ג'עדן. נער-שעשועים שלא רצה להזדהות, נהנה בחברת שתי ידידות באחד ממועדוני הלילה של תל-אביב.